

genoptræning. Der bliver også bygget afsnit til demente.

Når vi taler om ældre i den offentlige debat, så er det om elendigheden, men hvis vi går ud i vores egen hverdag og besøger noget af det, der sker dér, hvor vi bor, så vil vi se, at vi også finder tilfredshed, og vi finder flotte, gode og nye rammer. Det vil vi også se mere af i de kommende år, og i finanslovaftalen lægges der til. De, der ikke støttede det, kan jo selv redegøre for, hvad deres begrundelse er. Det giver glæde hos de ældre, det giver glæde hos børnene, det giver glæde hos de pårørende, det giver glæde i nærheden af os.

Det er selvfølgelig ikke rosenrødt alt sammen, men det flytter sig for alvor i de her år. En række samråd om et eller andet, der har stået i avisen, flytter jo ikke noget. Det er disse seje træk fra hverdagen, der rykker, og det er ikke rosenrødt, som jeg nævnte.

Kerneområderne skal være i fokus i velfærds-samfundet, de vil være i fokus, og det er børnene, og det er de ældre, der frem for alt kræver indsats. De vil kræve store investeringer i fremtiden, for der bliver flere børn, der om få år bliver unge, der også kræver investeringer. Der bliver flere ældre, det ved vi, og de har også krav på pleje, på bolig og på omsorg i fremtiden. Og skal vi klare de opgaver bare på det service-niveau, vi har i dag, så kræver det politikere, der er parate til at se ud over næste valg dag, som er parate til at sige sandheden om fremtiden. Det kræver politikere, der helt enkelt forstår fremtiden.

Jeg må indrømme, at efter afstemningerne i går er jeg lidt i tvivl om, hvorvidt alle partier egentlig har forstået fremtiden. Der blev stemt ganske meget for flere udgifter, der blev til gengæld ikke på samme omhyggelige måde sikret betaling fra flere partiers side. Man kan ikke være gavmild på udgiftssiden og så lade stå til på betalingen.

Jeg har lært, at udgifterne i en husholdning skal være mindre end indtægten, at der skal reserveres til det ukendte og uforudsigelige, og at opsparing er en god idé. Jeg har også lært, at hvis du sætter dig i gæld, er det en god idé at få den afdraget så hurtigt som muligt, for renter er ærgerlige penge, og sådan er det også med statens husholdning og den offentlige økonomi.

Økonomiministeren er glad, skriver hun i Økonomisk Oversigt fra december, for der er et pænt overskud på de offentlige finanser, og vi nedbringer den offentlige gæld i et betydeligt

tempo. Regeringen er ved at skabe det nødvendige råderum for et økonomisk og velfærdsmæssigt holdbart samfund med flere børn og flere ældre.

Vi betaler mindre i kroner i renter, vores offentlige gæld falder, men det frister ikke regeringen, økonomiministeren eller finansministeren i regeringen, de holder fast, og det skal de roses for.

Sandheden er, at markante skattelettelser medfører en uholdbar finanspolitik. Bruger vi sparede renter til skattelettelser i stedet for gældsafvikling, efterlader vi regningen i form af dårligere velfærd eller et højere skattetryk til børnene og de ældre. Så enkelt kan det gøres op. Det er dem, der kommer til at betale, hvis der er nogle, der for at vinde et valg har brug for et privatforbrugsfix.

Regeringen har skabt solide resultater siden 1993. 200.000 flere i beskæftigelse, som jo er meget mere end et tal fra en statistik. Det er 200.000 mennesker flere med en arbejdsplads med kolleger og med den tilfredshed, det er, at de kan forsørge sig selv.

En lav inflation er ikke kun et tal, det er en stabilitet i den daglige husholdning i alle familier.

Der er en positiv betalingsbalance, ja, så positiv, at underskuddet måske allerede er væk i år 2005, hvis vi formår at holde fast. Det er rart at vide vel egentlig for os alle, at vi ikke skylder penge i udlandet. Og den offentlige gæld er faldet. Det er en hel unik situation uden fortilfælde i hvert fald det liv, jeg har levet.

Det er netop derfor, vi holder fast nu, men forudsætningen for, at vi kan holde fast, er, at beskæftigelsen også i de kommende år kan vokse markant. Vi skal skabe et mere menneskeligt rigt Danmark, og vi skal gøre Danmark økonomisk rigere. Vi er ikke længere et land i underskud, vi er et land i overskud.

Beskæftigelsen skal kunne vokse, det bliver en hårdere opgave end den, vi hidtil har været i. Det er den vigtigste udfordring af dem alle, men også her viser finansloven vejen. Opgaven er, at vi skaber rummelige og sunde arbejdspladser. Vi skal forandre de danske arbejdspladser, så der bliver plads til ny vækst i beskæftigelsen, så der kan skabes værdier. Kampen for arbejde er stadig og må aldrig fjernes fra den politiske dagsorden.

Hvem er det så, vi kan få i arbejde nu? Jo, vi kan få flygtninge og indvandrere i arbejde, når vi lærer dem at tale dansk, og når vi åbner vores